

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Negoită Valeriu, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 24 ianuarie 2017 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Perjeru Vladislav Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx, or. Xxxxx reg. Xxxxx, domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.06.2016-24.01.2017

2. instanța de apel: 09.06.2017-28.11.2017

3. instanța de recurs: 12.02.2018-16.05.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 24 ianuarie 2017, Perjeru Vladislav Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Perjeru V., într-o zi a lunii ianuarie a anului 2016, având scopul falsificării unor acte oficiale, în loc nestabil și împreună cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, intenționat a falsificat procura cu drept de a folosi automobilul de model Volkswagen Pasat cu n/î XXXXX, înmatriculat în Republica Bulgaria, pe numele lui Ivanov Vladimir și Ivanov Iuri, pretins eliberată din numele lui Jivco Todorov, cetățean al Republicii Bulgaria și pretins autentificată din numele notarului public din orașul Varna, Republica Bulgaria, Vanea Gheorghieva sub nr. 9562 din 04 ianuarie 2016 în orașul Varna, Republica Bulgaria. La data de 06 ianuarie 2016 a transmis procura dată lui Ivanov Vladimir, împreună cu automobilul de model Volkswagen Pasat cu n/î XXXXX, înmatriculat în Republica Bulgaria, în urma tranzacției de vânzare-cumpărare a automobilului dat, pe care ultimul a folosit-o până la data de 04 februarie 2016.

Astfel, conform raportului de expertiză nr. 34/12//3/1-R-179; 180 din 25.05.2016, blancheta „Procura eliberată de notarul din Republica Bulgaria, Vanea Gheorghieva cu nr. 9562 din 04.01.2016, eliberată pe numele lui Ivanov Vladimir, a.n. 1988 și Ivanov Iurii a.n. 1967, din numele lui Jivco Todorov Petrov, cu drept de a folosi mijlocul de transport de model „VW Passat” cu n/î XXXXX” este confecționată din hârtie comercială, fără careva elemente de protecție, cu folosirea metodei de imprimare laser - (textul imprimat). Impresiunea de ștampilă rotundă „Ваня Георгиева”, de pe blanchetă este aplicată cu ajutorul imprimării jet de cerneală color.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Perjeru V., a fost calificată *de drept* în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel, declarat la data de 11.02.2017 și apel suplimentar la data de 15.03.2017, de către avocatul Negoită V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Perjeru V. să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- la soluționarea cauzei, instanța de judecată urma să aplice cerințele imperative ale art. 8 Codul de procedură penală;

- sentința este bazată pe presupuneri, iar prima instanță a denaturat probele, deoarece declarațiile martorilor acuzării vin în contradicție cu probatoriul acumulat pe caz. Astfel, în declarațiile martorilor Ivanov I., Rudenco A., Antoci N. și Pugaciov S., reiese că Perjeru V. i-a spus lui Ivanov V. despre faptul că va pleca în Italia și la întoarcere va trece prin Republica Bulgaria și va perfecta procura, însă nimeni din acești martori nu au văzut ca Perjeru V. să transmită procura lui Ivanov V., fapt confirmat și în instanța de judecată;

- doar Ivanov V. confirmă faptul transmiterii procurii, deoarece procura în cauza a fost depistată la el, astfel consideră că Ivanov V. a avut un interes personal de a da vina pe o altă persoană, pentru a se eschiva de la răspunderea penală;

- declarațiile martorilor Ivanov I., Rudenco A., Antoci N., Pugaciov S., care sunt colegi de serviciu și sânt în relații de prietenie cu Ivanov V., urmau să fie apreciate critic de către organul de urmărire penală, deoarece nu sunt probe directe care confirmă contribuția nemijlocită a lui Perjeru V. la falsificarea procurii, utilajul folosit la falsificarea procurii, care a fost modalitatea de folosire a procurii de către ultimul;

- de către organul de urmărire penală nu a fost stabilit scopul urmărit de Perjeru V. în urma falsificării procurii date;

- conform raportului de expertiză din 25 mai 2016 în punctul 4 al concluziei este indicat, că textul manuscris depus în rubrica „Упълномощител” a procurii

eliberate de notarul din Republica Bulgară, Vanea Gheorghieva, nu este executat de către Ivanov V. și nu este executat de către Perjeru Vl., ci de o altă persoană;

- în contextul în care Ivanov V. în declarațiile depuse, susține că a primit procura în cauza de la Perjeru Vl., pe această procură urmau să rămână amprentele digitale a lui Perjeru Vl.;

- atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au respins cererile înaintate cu privire la colectarea mostrelor amprentelor digitale de la Perjeru Vl., pentru a efectua o expertiză prin care urma să fie stabilit, dacă sunt lăsate urme pe corpul delict - procura în cauza, de către Perjeru Vl.;

- la materialele dosarului sunt date care confirmă că Perjeru V. a traversat hotarele Republicii Bulgaria la data de 04 ianuarie 2016, fiind însoțit de către Perjeru Valeriu și Perjeru Aculina și la întoarcerea din Italia au trecut prin Republica Bulgaria, deoarece Perjeru Valeriu a dorit să procure un automobil, însă din cauza că nu i-a plăcut starea tehnică a automobilului nu a procurat-o. În timpul aflării în Republica Bulgaria, Perjeru Vl. a fost doar cu Perjeru Valeriu și Perjeru Aculina, nu s-a întâlnit cu nimeni și nu a contactat prin telefon careva persoane, fapt care a fost confirmat de Perjeru Valeriu și Perjeru Aculina în cadrul audierii lor la etapa urmăririi penale;

- partea acuzării nu a prezentat careva probe ce ar dovedi că Perjeru Vl. a confecționat, deținut sau a folosit documente oficiale false;

- prima instanță nu a luat în considerație declarațiile lui Perjeru Vl., care au importanță pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei;

- urmează să fie considerate ca ilegale argumentele instanței de fond, privind declarațiile lui Perjeru Val. și Perjeru A., considerând că aceste declarații au fost depuse cu scopul de a favoriza pe inculpatul, or, declarațiile au fost depuse sub jurământ și martorii au fost preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea declarațiilor mincinoase;

- Perjeru Vl., Perjeru Val. și Perjeru A. sânt rude și au plecat în călătorie, este un fapt normal și firesc și instanța de judecată nu a explicat în cumul cu care probe a pus sub semnul întrebării declarațiile martorilor în cauză;

- instanța de judecată nu a argumentat soluția adoptată, fapt prin care a fost încălcate prevederile art. 6 CEDO, care obligă instanțele naționale să motiveze deciziile pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu crea impresia că nu au fost auziți.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

În viziunea instanței de apel, din materialele dosarului și din probele admise de către instanța de judecată, declarațiile martorilor Ivanov I., Rudenco

A., Antoci N., Pugaciov S., demonstrează cu certitudine că anume Perjeru Vl. s-a oferit lui Ivanov V. să-i perfecteze procura pentru folosirea automobilului.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și respins argumentul părții apărării, precum că declarațiile martorilor sus-menționați vin în contradicție cu circumstanțele cauzei, or, toți martorii au fost prezenți în momentul discuției între Perjeru Vl. și Ivanov V. și toți au indicat expres la faptul, că ultimul a menționat că va face singur procura pentru folosirea automobilului pe numele lui Ivanov V. La fel, toți martori au indicat, că la începutul lunii ianuarie, Ivanov V. a preluat automobilul împreună cu procura de la Perjeru Vl.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut, că din materialele dosarului se desprinde că, în afară de declarațiile martorilor, în cadrul urmăririi penale s-au efectuat raportul de constatare tehnico-științifică nr. 93 din 26 februarie 2016 și raportul de expertiză nr. 34/12/3/1-R-179;180 din 25 mai 2016, potrivit cărora, procura întocmită pe numele lui Ivanov V., este confecționată din hârtie comercială, fără careva elemente de protecție, cu folosirea metodei de imprimare laser, iar impresiunea de ștampilă rotundă a notarului Bulgariei, este aplicată cu ajutorul imprimării jet de cerneală color.

Astfel, instanța de apel a reținut, că aceste probe coroborează cu declarațiile martorilor Ivanov I., Rudenco A., Antoci N., Pugaciov S. și confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului privind confecționarea ilegală a procurii pe numele lui Ivanov V. Mai mult ca atât, din materialele dosarului, se atestă că potrivit răspunsului șefului de Secție CCC Galați - Zaloznii Victor, adresat șefului SPF Giurgiulești - DR Sud – Mițco I., în urma verificărilor efectuate de către autoritățile bulgare, procura cu nr. 9562 eliberată la data de 04 ianuarie 2016, nu a fost întocmită și nu se află la evidențele biroului notarial Vanya Gheorgheva din orașul Varna, Republica Bulgaria, fapt care atestă, că procura în cauza este una falsă.

Nu au putut fi reținute de către instanța de apel nici alegațiile inculpatului Perjeru Vladislav, precum că Ivanov V. ar fi putut singur sau prin cineva să perfecteze procura în cauza, or, instanța de apel a considerat că inculpatul a înaintat această versiune în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise, fiind o metoda de apărare.

La fel, instanța de apel a considerat relevant și faptul că, potrivit materialelor cauzei, automobilul în cauză, era identificat în baza de date ca proprietatea lui Perjeru Vl., în baza contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 9662/ din 17 septembrie 2015, perfectat la biroul notarial Dvetlana Dimova din orașul Varna, Republica Bulgaria. Astfel, aceste probe combat dur poziția inculpatului și a apărătorului, or, Perjeru V., fiind proprietar a avut toate posibilitățile să perfecteze din numele propriu procura pe numele lui Ivanov V., pentru folosirea automobilului.

În ceea ce privește argumentele apărării, că organul de urmărire penală nu a identificat scopul urmărit de Perjeru Vl., instanța de apel a considerat aceste argumente pur declarative și lipsite de orice suport. Or, la caz, procura urma să

fie perfectată, pentru ca să fie încheiată tranzacția cu privire la vânzarea automobilului de către Perjeru Vl. lui Ivanov Vl. După ce au apărut suspecții referitor la legalitatea procurii, Ivanov Vl. imediat a contactat pe Perjeru Vl., astfel, în cadrul examinării cauzei în instanțele de fond, s-au constatat cu certitudine prezența semnelor calificative ale documentelor oficiale false și că a fost realizată latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii.

În ceea ce privește argumentul apărătorului precum că, textul manuscris pe procura în cauza potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/3/1-R-179;180 din 25 mai 2016 nu este efectuat de către Perjeru Vl., instanța de apel a reținut că, potrivit aceluiași raport de expertiză acest textul manuscris nu a fost efectuat nici de către Ivanov Vl., ci de o persoană necunoscută. Potrivit actului de învinuire, Perjeru Vl. a fost pus sub învinuire în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume este invocat că a săvârșit fapta prejudiciabilă acționând cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală. Astfel, alegațiile părții apărării privind nevinovăția lui Perjeru Vl. prin prisma acestui argument, nu pot servi temei pentru achitarea inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a apreciat declarațiile martorilor Perjeru V. și Perjeru A., or, aceste declarații nu sunt în stare să combată probatoriul acumulat pe cauza penală respectivă, și au fost depuse cu scopul de a absolvi pe Perjeru Vl. de la răspunderea penală.

Totodată, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului Perjeru Vl. de către prima instanța, în totalmente corespunde pericolului și gradului social al faptei comise, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și neconștientizarea pericolului infracțiunii săvârșite.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Negoită V. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Perjeru Vl. să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În motivarea recursului indică argumente similare cu cele menționate în apelul declarat, subsidiar invocând că:

- în motivarea deciziei, instanța de apel nu indică clar prin ce coroborează declarațiile martorilor Ivanov I., Rudenco A., Antoci N., Pugaciov S., cu raportul de constatare tehnico-științifică nr. 93 din 26 februarie 2016 și raportul de expertiză nr. 34/12/3/1-R-179;180 din 25 mai 2016, or martorii menționați nu descriu procura și conținutul ei, nu indică că au văzut această procură, în afară de martorul Ivanov V., astfel instanțele de fond au admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția și nu confirmă vinovăția inculpatului în confecționarea ilegală a procurii, pe numele lui Ivanov V.;

- instanțele de fond nu au stabilit cu cine a avut înțelegere prealabilă Perjeru Vl. și care sunt acele persoane care au confecționat procura cu nr. 9562 din 04 ianuarie 2016 pe numele lui Ivanov V. și Ivanov I., ce utilaj a fost folosit la

falsificarea procurii, care a fost modalitatea de folosire a procurii de către Perjeru V. și dacă există amprente digitale ale lui Perjeru V. pe corpul delict, procura;

- la Ivanov V. a fost depistată procura în cauză, când dorea să traverseze punctul de trecere „Giurgiulești-Reni”, în data de 04 februarie 2016, Ivanov V. având un interes personal de a da vina pe Perjeru V. de falsificare a procurii, pentru a se eschiva de răspundere penală;

- afirmația instanței de apel, precum că martorii Perjeru V. și Perjeru A., au depus declarații cu scopul de a-l absolvi pe Perjeru Vl. de la răspundere penală, este lipsită de logică, deoarece martorii în cauză au dat declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspundere pentru darea declarațiilor false, iar instanța nu explică în cumul cu care probe pune sub semnul întrebării declarațiile martorilor;

- vinovăția lui Perjeru Vl. nu a fost confirmată prin probe pertinente, concludente, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoare inculpatului;

- instanțele de fond nu au indicat motivele pe care se întemeiază soluția și nu au motivat din punct de vedere al admisibilității și inadmisibilității probelor, soluția adoptată pe caz;

- fapta incriminată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și anume lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii;

- din conținutul hotărârilor adoptate în privința lui Perjeru V., nu se regăsește descrierea motivelor infracțiunii comise de către acesta, nu au fost demonstrate foloasele patrimoniale sau de o altă natură de care ar beneficia Perjeru Vl. în urma săvârșirii infracțiunii.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge ca inadmisibil, deoarece autorul recursului critică aprecierea probelor administrate, ce ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor de fond, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, iar hotărârea acestei instanțe cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cele invocate de recurent nu constituie temei de casare a hotărârii instanței de apel.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Autorul în recursul său nu a făcut trimitere la un careva temei concret prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului se constată că acesta semnalează temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelului declarat și menținere a sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului Perjeru Vl., au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

De asemenea, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, astfel în opinia avocatului Negoită V., ele nu demonstrează vinovăția lui Perjeru Vl. în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În primul rând, relevant este de menționat, că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului. Deci, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării, după verificarea actelor cauzei, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că inculpatul nu este vinovat în comiterea faptei imputate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora cercetând incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

De asemenea, cu referire la critica recurentului, că nu există nici o probă, ce ar confirma că Perjeru Vl. a falsificat și folosit această procură, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor. Cu toate acestea, instanța de recurs va purcede la analiza laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă ce se concretizează în acțiunea de *confeccionare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații*, ori de confeccionare sau vânzare a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Infracțiunea specificată la alin. (1) art. 361 Cod penal, este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul fie al confeccionării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, fie al confeccionării sau vânzării imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Instanța de recurs atestă, că faptul confeccionării împreună cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, deținerii și folosirii de către Perjeru Vl.

a procurii, pe numele lui Ivanov Iuri și Ivanov Vladimir, pentru automobilul de model Volkswagen Passat cu n/î XXXXX, care a transmis-o lui Ivanov Vl. împreună cu automobilul menționat, în urma tranzacției de vânzare-cumpărare a acestuia și care i-a acordat dreptul ultimului de a se folosi de automobil, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond, și anume:

- declarațiile martorului Ivanov Vl., care a menționat că a cumpărat automobilul de la Perjeru V., iar la momentul când l-a întrebat pe ultimul despre acte, cu el împreună erau Antoci N., Pugaciov S. și Rudenco A., astfel pentru perfectarea procurii a achitat lui Perjeru Vl. suma de 100 euro. La data de 06 ianuarie 2016, a fost contactat de către Perjeru Vl., care i-a explicat că trebuie să meargă cu automobilul la vamă pentru a face ieșirea și intrarea din țară, ceea ce au făcut, după care Perjeru V. i-a transmis toate actele, automobilul, iar el a achitat costul acestuia. Ulterior, la punctul vamal Reni, colaboratorii vamali au suspectat, că ștampila de pe procură este printată, la care el l-a sunat pe Perjeru V., care i-a comunicat că totul va fi bine și a închis telefonul. Le-a comunicat colaboratorilor vamali de unde are procura;

- declarațiile martorului Antoci N., care a declarat că era prezent în momentul când a venit Perjeru Vl. să arate automobilul de model Volkswagen Passat lui Ivanov V., astfel când a ajuns vorba de înregistrarea automobilului, Perjeru Vl. a explicat că el singur va face aceasta. Ivanov V. a primit automobilul împreună cu pachetul de documente, iar ultimul nu a suspectat că procura era falsă, din spusele lui Ivanov V. cunoaște că actele au fost perfectate de Perjeru Vl.;

- declarațiile martorului Rudenco A., care a menționat că l-a rugăminte lui Ivanov V. a ieșit să vadă automobilul pe care ultimul vroia să-l procure de la Perjeru Vl. L-a întrebat dacă poate perfectă procura pe numele lui Ivanov V., Perjeru Vl., a comunicat că are drum în Italia și va trece prin Bulgaria să perfecteze procura. Din spusele lui Ivanov V. cunoaște că acesta a primit procura de la Perjeru Vl., ulterior a aflat că aceasta nu era legală;

- declarațiile martorului Pugaciov S., care a relatat că a văzut personal când Perjeru Vl. a venit să vândă automobilul lui Ivanov V. Au discutat în privința faptului ca Ivanov V. să meargă cu Perjeru Vl. să perfecteze procura pe automobil, însă ultimul a comunicat că singur va face procura. Ulterior, Ivanov V. a preluat automobilul de la inculpat împreună cu procura, iar când Ivanov V. a încercat să traverseze frontiera de stat, s-a depistat că procura deținută de ultimul era falsă;

- declarațiile martorului Țurcan J., care a indicat că activând în portul Giurgiulești-Reni, în timpul înregistrării automobilului de model Volkswagen Passat cu n/î XXXXX, a observat că ștampila de pe procură era printată, iar în conținut erau greșeli gramaticale, persoana care deținea procura, Ivanov V. a comunicat, că procura o are de la persoana de la care a cumpărat automobilul;

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 93 din 26 februarie 2016, potrivit căruia procura nr. 9562 din 04.01.2016, pe numele lui Ivanov Iuri și

Ivanov Vladimir, pentru automobilul Volkswagen Passat cu n/î XXXXX, numărul caroseriei WVWZZZ3BZYE319853, eliberată de notarul Vanea Gheorghieva, este confecționată din hârtie comercială, cu ajutorul metodei de imprimare laser – textul imprimat și a instrumentului scriptural cu bilă –semnăturile, fără elemente de protecție;

- raportul de expertiză nr. 34/12//3/1-R-179; 180 din 25.05.2016, conform căruia blancheta „Procura eliberată de notarul din Republica Bulgaria, Vanea Gheorghieva cu nr. 9562 din 04.01.2016, eliberată pe numele lui Ivanov Vladimir, a.n. 1988 și Ivanov Iurii a.n. 1967, din numele lui Jivco Todorov Petrov, cu drept de a folosi mijlocul de transport de model „VW Passat” cu n/î XXXXX” este confecționat din hârtie comercială, fără careva elemente de protecție, cu folosirea metodei de imprimare laser - (textul imprimat). Impresiunea de ștampilă rotundă „Ваня Георгиева”, de pe blanchetă este aplicată cu ajutorul imprimării jet de cerneală color. Textul scris de mână depus în rubrica „УПЪЛНОМОЩИТЕЛ” a procurii eliberate, de notarul din Republica Bulgară, Vanea Gheorghieva, nu este executat de către Ivanov V. și nu este executat de către Perjeru V., ci de o altă persoană.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, aceasta se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni se exprimă în: interesul material; năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, etc.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată că, prin falsificarea procurii pe numele lui Ivanov Iuri și Ivanov Vladimir, pentru automobilul de model Volkswagen Passat cu n/î XXXXX, Perjeru Vl. a urmărit interesul material, pentru a putea încheia tranzacția de vânzare a acestui automobil cu Ivanov V., din care considerent instanța de recurs respinge argumentele recurentului, precum că nu au fost demonstrate faloasele patrimoniale sau de o altă natură de care ar beneficia Perjeru Vl. în urma săvârșirii infracțiunii.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică că Perjeru Vl. a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din care considerent instanța de recurs respinge și argumentele recurentului, precum că vinovăția lui Perjeru Vl. nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente.

Nu pot fi reținute ca întemeiate de către Colegiul penal, nici argumentele părții apărării invocate în prezentul recurs referitoare la faptul, că la Ivanov V. a fost depistată procura în cauză, când dorea să traverseze punctul de trecere „Giurgiulești-Reni”, la data de 04 februarie 2016, acesta având un interes personal de a da vina pe Perjeru V. de falsificare a procurii, pentru a se eschiva de răspundere penală.

La acest capitol, instanța de recurs menționează, din declarațiile martorilor Antoci N., Rudenco A. și Pugaciov S., rezultă că aceștia au fost prezenți la momentul discuției dintre Ivanov Vl. și Perjeru Vl., la care ultimul a indicat că va

face singur procura pe numele lui Ivanov Vl., cu drept de a folosi mijlocul de transport de model „VW Passat” cu n/î „XXXXX”, iar la începutul lunii ianuarie, Ivanov V. a preluat automobilul împreună cu procura de la Perjeru Vl. Astfel, Colegiul penal reține că declarațiile martorilor menționați coroborează și cu declarațiile martorului Țurcan J., care a declarat, că în timpul înregistrării automobilului de model Volkswagen Passat cu n/î XXXXX, Ivanov V. a comunicat că procura o are de la persoana de la care a cumpărat automobilul.

Cât privește argumentul recurentului, că afirmația instanței de apel, precum că martorii Perjeru V. și Perjeru A., au depus declarații cu scopul de a-l absolvi pe Perjeru Vl. de la răspundere penală, este lipsită de logică, deoarece martorii în cauză au dat declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspundere pentru darea declarațiilor false, iar instanța nu explică în cumal cu care probe pune sub semnul întrebării declarațiile martorilor, Colegiul penal verificând actele și lucrările dosarului constată că în cuprinsul filei 42 în decizia atacată și filei 221 verso, în sentință, se motivează corespunzător, că declarațiile martorilor în cauză nu sunt în stare să combată probatoriul acumulat și anume declarațiile martorilor Ivanov V., Antoci N., Rudenco A., Pugaciov S., care sunt logice, concludente, pertinente și admisibile.

Cu referire la invocările autorului recursului, precum că organul de urmărire penală și instanța de judecată au respins cererile cu privire la colectarea mostrelor amprentelor digitale de la Perjeru V., pentru a efectua o expertiză prin care urma să fie stabilit, dacă sunt lăsate urme pe corpul delict - procura în cauză, de către Perjeru V., instanța de recurs atestă că just a fost respinsă cererea privind dispunerea expertizei criminalistice a procurii pe numele lui Ivanov Vl. și Ivanov I., deoarece faptul existenței sau inexistenței amprentei digitale ale lui Perjeru Vl., nu poate servi ca probă în prezenta cauză, or potrivit materialelor dosarului, procura a fost ridicată la data de 04 februarie 2016, dar a fost examinată la data de 03 iunie 2016, respectiv procura până a fi examinată, de două ori a fost supusă examinării de către experți, iar în asemenea condiții faptul existenței sau inexistenței amprentelor digitale ale lui Perjeru V. pe procura dată, nu vor duce la confirmarea sau infirmarea participării lui Perjeru V. la comiterea infracțiunii în cauză.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs semnalate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit

neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Negoită Valeriu, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Perjeru Vladislav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 13 iunie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie